

nis d, dicit unio ad manū rāns pte, unū ex duobus spūibz
 nūq, qd d rāi dūm, d dūm, rāns nūq pte nūq, n' it
 fort illa unio pte, ad manū psonā, qd psona n' consistit
 ex pte, d nūq, d ex nūq, d dūm; qd impossibilit' e', unio
 abiqz nūq unio, ad manū dūm, q' nūq e'.

Via 3. dicit qd qd dūm pte sit nūq, ut rā
 dūm, implicat, qd et dūm, pte nūq ali-
 enare tūc, implicat qd, qd dūm dūm, nūq pte
 bit, aut e', illa unio nūq nūq, mibi, rāns dūm, ea
 tenent unū P. Th. 2. p. 1. ad 2. Thom. Parod. de
 1. q. 1. Pal. 1. 1. 2. At n' 4. at. 9. Mon. qd. 11.
 q. 10. Praxirandula, in apologia. q. 4. d. b. Casp. in
 1. q. 1. 2. 1. 2. n. 12. Idem. ibid. d. 1. 4. d. q. dūm.
 Gabry. ibid. d. 1. 4. d. 2. dūm. pte nūq nūq, q' dūm, n'
 2. dūm nūq pte, dūm dūm, q' dūm, n'
 nūq pte nūq, implicat dūm, qd dūm nūq;
 nūq n' it rāns, ut abiqz spūibz, nūq in dūm
 implicat dūm. At n' nūq, ut rāns dūm dūm pte
 nūq dūm tūc, At de facto tūc in dūm, ita
 rāns dūm erit, ad nūq dūm pte, nūq rāns n'
 repugnat, qd dūm dūm dūm pte, in dūm
 nūq, qd pte dūm dūm dūm. At nūq dūm
 multiplicat' unio pte, qd nūq dūm, in dūm la-
 dūm pte; ita dūm, si rāns pte, multiplicat',
 dūm nūq pte nūq tūc pte, dūm nūq nūq pte
 alienat nūq tūc, dūm dūm, a dūm dūm pte dūm
 pte, dūm dūm. Et tūc de unio dūm
 nūq, eae tūc. At nūq nūq dūm dūm pte
 ut pte ab dūm dūm, qd dūm, in dūm pte,
 qd nūq dūm dūm, dūm dūm dūm. qd dūm
 qd dūm dūm.

Sic qd dūm dūm, qd dūm dūm dūm
 rāns, nūq dūm dūm, qd nūq nūq nūq
 eae dūm. At nūq nūq dūm. dūm dūm dūm
 itiqz pte, qd nūq abiqz dūm dūm dūm,

plene sunt officio alieni nri, et hac & illa rōe modificanda
in hanc rōem, qm̄ dominice personae, qm̄ ap̄p̄ta rōem
illius &c.

In argum̄to sic qd̄ p̄p̄o. e. dno Petri, siḡ in
familiarē personam, qd̄ p̄mitti tñ illud qd̄
caus, et Roma Paulus, iet ead̄ nō sētis, in hīs dicitur ho-
iby, et lōy, ut fatent̄ adversarij, d̄ ea m̄ij e, d̄ p̄t̄ rōem
nan, qm̄ dno rōm̄dy, illum aliquo mō intime applicando, q̄ si
intime illum nō officiat Roma, nō ibi consentabid. Ne var-
let qd̄ illum officiat in aliquo h, qd̄ officientia inimicitia
in uno h d̄ pacem d̄ eundem mōm̄ in alio, q̄ m̄ij, ex
eo qd̄ it̄ Roma retinet eandem mō ciam, it̄ ibi utitur de-
bet eund̄ officendi mōm̄, minime videlicet, q̄ nō m̄iute
mōm̄, ut adversarij, volūnt. Et q̄m̄, qd̄ ne dicitur
fici p̄t̄, ut dicitur rōem d̄ dno, mutat mōm̄, q̄
illud infat, hoc e, qd̄ te in uno h infat p̄t̄ m̄iute
vione, sine m̄iute a se m̄iute h̄m̄, in alij h̄y p̄t̄
affici, et m̄iute d̄ dno m̄iute, m̄iute et sine m̄iute.
d̄ h̄y, nō alud repugnat, nisi qd̄ eo admisso, existeret ead̄
accient, qd̄ e rōem, qd̄ nō p̄t̄ rōem, qd̄ ibi
d̄m̄, qd̄ m̄ij, nō rōem, nō m̄iute, qd̄ nō m̄iute m̄-
d̄m̄ p̄t̄

Argum̄to e. dno m̄iute etiam, et p̄ dno in 3o
q. 1. d̄ ultimo ad 14. m̄iute. Et e. q. 2. d̄ d̄.
q̄ dicitur in d̄m̄. d̄m̄. q. 1. q̄ magis inclinat in p̄m̄
m̄iute antea oppio, Ma. d̄. 5. Cap̄. q. d̄. d̄m̄. q.
2. d̄ d̄. ultimo. Palat̄ q̄ rōem, q̄m̄ p̄t̄ p̄t̄
q. 5. Mar. q. 2. d̄ d̄. 3. d̄m̄ d̄. 11. Mar. d̄. 1. d̄. 7.
q̄ d̄m̄ d̄m̄. d̄m̄. m̄iute. Et e. q. 1. m̄iute, q̄
et absolute inclinat, p̄m̄ m̄iute vion, h̄m̄ rōem
d̄m̄, et saltem rōem, q̄m̄ p̄t̄ p̄t̄. Ob̄
rōem, m̄iute. Nulla d̄m̄ m̄iute, in nō aliena rōem, q̄
d̄m̄ vion aliena, nō ex p̄ m̄iute, cum d̄m̄ nō, ut
h̄m̄ fuerit d̄m̄ d̄m̄. Neq̄ ex p̄ m̄iute, q̄
q̄ d̄m̄ vion, cum d̄m̄ p̄t̄ d̄m̄, id qd̄ nō m̄iute,

possibilitate in se habet. potest quidem subditio esse de factis,
 si non potest alienam rationem habere, quod de se est limitata. Dicitur
 ratio, nisi adiecta est. Quae si augmentum sui, alienam non
 potest habere, quod unum illas subditio, sit ultimum tunc ratio su-
 perbia, quod illi adiecta, si subditio fuerit, et adiecta, unum
 aduenit, nisi iam ultimo completum, et unum, ut patet, in
 dicitur non potest subditio. Si potest tunc, videtur de novo subdi-
 tione, tamen perfectionis, ut non sit adiecta unum ratio, quod haec
 potest alienam rationem habere. Quia ratio facta ratio, uterque
 de se subditio esse, et realis, eadem fore rationem, unde sub-
 ditio est magis ratio, quod unum illas subditio videtur, adiecta fuerit
 magis, sed potest esse sit extra ratio, et aliter videtur. Si
 proprie, et non alienam ratio, adiecta, et adiecta. Quia et ratio haec
 in ratio, unde ratio. dicitur. dicitur. dicitur.

hinc est quod dicitur. Et aliter, et non aliter de
 possibili, ut de factis, apparet, videtur fuisse ratio ali-
 enam subditio esse. Quae quidem si hoc nihil, contingit, an
 dicitur. Tertul. in h. de carne christi. v. c. v. dicitur. dicitur. dicitur.
 et ait, angelus Thronum apparente, ratio assumptisse carne
 et dicitur Thronum, in Thronum ad Thronum. Et dicitur. v. c. v. refert
 tempeste in Thronum Thronum. Thronum et Thronum. Quia angelus, in
 corporibus Hypostaticis videtur. Tertul. in. Tuum nullam adue-
 nientem ad Hypostaticam fuisse, nisi illam, et ad Thronum
 Thronum facta sunt, quod ita fieri debuit, ad magis tamen my-
 sticis commendamus. Angelus vero unum in corpore appa-
 rant, et tibi illa hypostaticae ratione, et unum est Thronum,
 et aliquid non tunc in eis apparet, imo vero, sapere corpora
 et Thronum fuisse, Thronum videtur, si angelus ad Thronum. v.
 12. ait, se non esse, comedere, nec bibere. Et sicut Tertul. dicitur
 cum non videtur angelus tibi unum ad Thronum Thronum,
 de Thronum et Thronum, quod ratio dicitur, non videtur Tertul. ut
 Thronum, quia aliter non videtur Thronum, ut notat Thronum, Thronum
 Thronum in Thronum Thronum. Thronum Thronum. Et
 Thronum Thronum Thronum, ut Thronum Thronum, et Thronum Thronum
 Thronum Thronum.

substantia, ut ex his hinc probabiliter colligetur.

2° Quod substantia dicitur esse abstracta cum non dependet
tunc de se. q. 77. art. 2. n. 34. cum dicitur
extra substantiam, nam conferendum minus ab ipso, & supplet vi-
am indieris, & hinc. Nec hoc potestari & sicut sufficienter,
& vice d. ad hunc, n. 10. hinc. Et id illud n. suplet, nisi minus
pauca. Et dicitur 2° substantia, et minus magis inseparabile
a substantia, quia ab eadem ipso hinc, quia substantia n. dicitur or-
dine ad substantiam. Et dicitur, ut videtur illum dicitur
& dicitur, Et dicitur substantia dicitur minus, hinc magis da-
ri minus, & inseparabile substantia.

2° Et probabiliter sentit, quia 2° facile defendi
potest, tenet, n. posse minus dicitur, ut dicitur, sine
aliqua substantia, illam amplectitur dicitur d. 34. n. 1. hinc
sup, & cum dicitur, aliquid n. posse dari, sine modo aliquo suppleto
viam indieris, magis uno n. de substantia n. dicitur d.
abstracta. Tunc hinc s. Met. v. q. 2. s. d. d. dicitur p.
tunc, & q. de refert d. Th. in B. ad d. q. B. & B. d. 3° hinc
hoc abstracta hinc minus in dicitur, hinc q. dicitur q.
dicitur, n. a dicitur dicitur. Hoc ipso, videtur, q. dicitur dicitur,
substantia hinc ille, in n. n. hinc, Et ex hoc ipso, accipitur minus p.
n. d. n. q. dicitur, n. dicitur hinc hinc n. dicitur, de p.
abstracta. hinc n. 2° hinc sentit. Nec dicitur n. aliqua un-
versam p., sine aliqua dicitur, q. n. sine substantia, n. d. ad d.
universam dicitur, ut dicitur p. q. dicitur. hinc. Et p. n.
q. n. n. p. dicitur, q. dicitur n. dicitur, n. dicitur p. dicitur
dicitur, de hoc fit q. dicitur, p. dicitur, q. dicitur n. p., sine
dicitur. dicitur n. a dicitur n. q. n. minus dicitur d. dicitur
n. dicitur, q. dicitur n. dicitur. hinc dicitur dicitur
Nec minus in dicitur, quia hoc d. n. fundandi n. dicitur dicitur,
hinc dicitur, et dicitur ad hunc, n. q. n. dicitur dicitur. Et q. n.
et substantia dicitur dicitur ad hunc, q. n. dicitur, q. n. magis
interrogare videtur, cum n. dicitur dicitur ad dicitur, q. n. dicitur
et dicitur ad hunc. hinc

hinc 2°. Hoc se dicit ad n. dicitur dicitur, ut

ab ea nihil separari, hoc, et illud, si res alio modo de
 substantia nunquam nata separari, a re uno d' substantia, de
 re procedat, qd' de uno nihil separabile, hinc, et illius
 Ceteri non pot' ut nec dicitur, qd' in lo. extit, sine aliquo
 Ceteri pot' sit in lo, multo magis in substantia hoc videri
 erit, qd' nata nuncupata mutari n' pot', et dicitur, dicitur, et
 sine substantia accipere valeat. p. 3° ex accion
 ut dicitur d. 1. de Subst. s. 3. nec dicitur, in p'p'ia p'p'ia
 extere pot' sine natura, ea si contenta n' p'p'ia suppleat in-
 hanciam, qd' d' hinc, qd' in substantia sit hinc, qd' de illa ap-
 p'ia; Et contenta, qd' impossibil' videtur, qd' hinc, sine al-
 quo quodam tanta contenta, na sufficit, ut aliqui dicunt,
 videtur, sine a n' in lo, hoc ad uno admittit. Impossi-
 bile e' videtur, qd' hinc extensio e' sine figura dicitur, et illa
 qd' nihil aliud e', qm' hinc qd' extensio, qd' p'p'ia n' sine dicitur
 arguit hoc f'urdo sup, dicendo, qd' hinc redigi pot' ad
 punctum dicitur, si qd' figuram negat, n' sine dicitur, qd' hinc
 qd' n' e' extensio, in qd' sine figura dicitur, qd' magis non tantum
 sine substantia n' e' separabile, sed de p'p'ia dicitur, et dicitur.

Officiis. Quis libere sumit ad conservandam substantiam,
 qd' pot' n' sumere, et iam fieri ad suspensionem
 concursus hinc substantia e' extensio legit, et dicitur e' extensio, qd' deus ne-
 cessitate, ad impediendum concursus, qd' substantia conservet, qd' in-
 det libertatem hinc immutabile. Si nullam necessitatem
 absolutam hinc in hoc e' extensio, p'p'ia qm' deus dicitur ad conser-
 vationem substantia, una qd' hinc valeat, substantiam, unius substantia e' p'p'ia
 and' hinc, et consequent' substantiam ipsam: pot' hinc, qd' deus, substantiam
 re' conservare, hinc necessitatem in p'p'ia, ad conservandam
 substantiam, et necessitatem consequentem, qd' qd' nullum e' immutabile,
 na per illam dicitur libertati dicitur, ut late dicitur d. de
 igne futurorum.

2° de. Difficultas proponit ut n' substantia pot' sit
 habere plures substantias ab e' extensio. Si in dicitur
 quae loquendum sit, de p'p'ia ordinando, et n' hinc, certum e' qd' hinc

negativus; Tum quoque unquam illam substantiam, sufficeret ut non
 substantiam redderet, alteram sufficiens est. Quia quia non potest
 assumi, a nova species dicitur, aut a substantia sui absolute
 substantiam potest nunc alienam esse, sine nova unquam
 substantia, cuius effectus, non spectat ad formam ordinariam, sed ad
 absolute, et extrinsecam. Ergo, resque sunt substantia, hanc
 entitatem, non est amittunt nihil, non haec, non sunt contrariae,
 ac deo, non sunt flumens substantia aliena, et sic manet, admit-
 tent non substantiam.

Quo ut, in forma absolute Dei, referendae ad sub-
 stantiam factam, fundumque, et non eadem, potest dicitur
 habere sit, flumens substantia aliena. per abstractas et in
 et inior; Definitur ad Thomam 3° q. 2. mem. 4. S.
 Thom. 3° q. 2. Thomae ibidem, q. 3. a. 6. Bon. in 3. at. 1.
 a. 1. q. 3. Durand. ibi at. 1. q. 3. et a pluribus alii, qui re-
 fert, et per Bon. 3. q. 4. 29. v. 2. n. 4. Dur. de virtutibus
 no. d. 13. v. 2. d. dicendum ibi. Fabra. 3. q. in comm.
 a. 1. d. Thom. Functio huius sententiae d. Thom. in dicitur
 mine; Nulla dicitur repugnans, in assumptio eiusdem non, non
 et substantia dicitur sit, non ex se substantiam, non substantia hanc
 non, se non excludant ab eadem non, imo nihil dicitur, qui sit, non
 cum non eam dicitur. Nec ex se unum, non est in dicitur,
 ut unum, non flumens dicitur officere. Non denique ex se non in
 et assumptio, quoniam hoc non, non assumptio, inata capacitate
 nihil, et dicitur, et dicitur potest se regere, ad nectum dicitur
 temperat; quod non colligit, quod dicitur potest eam non dicitur flumens
 substantia aliena, colligit potest, non est, ut alii potest exte-
 rior, hanc non dicitur et substantia Dei substantia, et in
 nitam, quod in infinitis dicitur, et illas dicitur. Non in illa
 non in dicitur, et ex non suo, dicitur potest substantiam relati-
 nam, per absolute, non est in dicitur sit et dicitur in
 tate, et simplicitate, non est non nata de dicitur legum dicitur. De-
 nit, et nunquam potest nihil, et substantia relati-
 cum illis, non sit simplex entitas. Quod in dicitur dicitur
 de non comparata in pluribus substantia relati-
 va, extenditur et

talis quodam, et debet viciis dionati vni ipsa quodam: spiritus
 boni illa, in argo ducit. Quod est huius, et non dicitur vni ei,
 et confusum dicitur nec, et in id suppositi vbi extant. Vbi vbi
 viciis dionatione, vbi vbi est in vno actu, si non suppo-
 nemus, nam assumptam ad 3° quodam, et angelicam. Argo,
 angelus dicitur Quod, et Quod angelus, ut fuit vni per vbi.

Quodam 3°. Ad vni fieri, fit vni gloriis sub-
 stantia alienis, sunt vni vni. N. n. apparet
 Maj. vni, de his, quod de aliis; et si hoc dicit, iam vni illa,
 et vbi infinitis substantiis, vni fuit. go n. d. admittenda
 fuit vni vni gloriis substantiis alienis vni. Quod vni
 vni vni, ut vni vni, a certa vni substantiis fieri potest,
 et vni ab infinitis; et maj. vni d. quod substantiis dicitur, et vni fuit
 vni vni vni. N. n. quatuor, 3° videlicet relatiue, vni
 absolute. Vbi vni, quod infinitis substantiis, vni fuit vni dicitur, fuit
 infinita et fuit, vni vni et ab intrinsecis infinitis substantiis potest
 vni vni vni, quod dicit, ad substantiis infinitis vni vni, vni vni,
 sed vni vni vni vni vni vni.

Quodam ultimo. Nemo vni, et vni fuit, a duobus
 vni vni, et vni illa substantiis, et vni
 vni vni, et vni vni, aliquo vni; go n. fuit vni
 vni gloriis substantiis alienis. Quod vni, et fuit, tangit a vni
 vni et rigorosa a substantiis, et vni vni d. Vni vni Maj. spiritus
 vni vni, et vni vni fuit vni vni substantiis. Vbi vni, quod
 substantiis vni vni rigor vni vni; Quod vni vni Quod vni vni, d. 176.
 et vni d. 29. v. 4. n. 15. Nemo vni vni dicitur vni vni
 fuit, a duplici vni vni, huius vni vni fuit. a duplici
 vni vni vni. N. n. vni vni vni. d. de vni vni vni.
 2. d. Quod vni vni, Quo vni vni vni. 3. p. d. 26. vni vni.
 vni vni vni, dicitur vni vni vni, et vni vni vni vni.
 quod vni vni vni vni. Vni vni a duobus vni vni vni vni
 fuit fuit, sunt vni vni a duplici vni, vni vni, et vni vni
 vni vni vni, ut vni vni.

Quodam quod vni vni vni vni vni vni, et vni
 vni vni vni, gloriis substantiis dicitur, multiplici-

eadem tunc foret unius hypotatice. & una indivisibilis unio
 fieret, ut quatuor. Viz. Subtilis linc, ut nō uniat? Quō
 multiplicandis sūc unio; finitum ē, qd nō unius sī se
 parabilis unio de. Et si nō suppat assumptis a tribus sūc
 sūt ab uno demitti, nō ab aliis, & sicut unio vni glorie
 & duobus, & nulli alteri. Et si facti datur nō, qd unum
 corpus ē nō sūt duobus in linc, p unū, & dem vbi, Ne
 vna sūc unio duplici mō, & vna, & eadem unio. Quō
 2^a unio de uno facta, in hūmilitate nō ē diversa fore ab
 ea, qd de facta in hūmilitate sūc dōi d; Quō d eadem, qd dicitur
 sūc unio sūc de facta sūc, in hūmilitate sūc dōi, & unio hūm
 litatis sūc vbi. Ad ead Summaritas, ut suppo, vniat, sūc
 aut sūc sūc, vna et unio sūc subtilis absolutas; qd nō
 diversa sī ha ultima unio ab illa 2^a. Quō sūt 3^a, nec un
 parabilis, ut extimo, et implicare sūc, qd dicitur officiat, unio
 aliquis, cuius dicitur officiat, unio nō creatam sūc sūc,
 ad ead glorie linc, & ad subtiliam absolutam. Neg. in hoc
 euento, foret nō illam demitti ab vna glorie, qd ab aliis sūc
 demittit; sed illa unio, ēt indivisibilis, qd dicitur, qd d
 unio nō, & sūc callos. Et consequet dō, sūc a sūc unio
 nō aliquam, cuius dicitur extimo, sī sūc nō, & sūc
 vniat eadem sūc, & sūc vbi aliquis, cuius dicitur sūc, sūc
 nō sūc. Et sūc.

Contra hanc 3^{am} rē, inferri potest, ex eo sūc, qd
 nō aliena sūc sūc & subtiliam creatam alienam, sī
 qd dixeramus sūc. sūc. Quō sequetur, qd nō nō sūc
 2^a rē, sūc sūc nō aliquis, indivisibilis, qd dicitur, re sūc sūc
 sūc, cuius dicitur officiat sūc extendi, ad modificandis sūc, max
 imo de sūc, mōdus vni officiat de sūc sūc. Et ad ead
 nō, ut nō nō sūc unio, qd subtilis, sūc sūc subtilis aliquis
 nō sūc subtilis sūc nō, & hūc sūc nō, & nō dicitur, qd
 modificat, sūc sūc sūc; qd iam nō sūc subtilis sūc
 erit, & modificabit nō alienam. Negat consequet, & male d
 liget, qd nō sūc sūc sūc sūc sūc sūc sūc sūc sūc sūc sūc
 nulla illam sūc nō, qd sūc sūc sūc sūc sūc sūc sūc sūc sūc
 aliena, nō illis subtilis, sūc maxime sūc, ut nō subtilis, & de

facto dicitur, propriis, ea nō, q̄ ex illa mō et fā conuergit. De illis
 ip̄is subditis, indifferencia t̄p̄ n̄q̄ diuersa inuile; dicit, n̄ posse
 notariā nōm̄ alienam, hoc ē aliq̄m̄, ultra t̄p̄ ille n̄q̄, q̄
 ēē dicitur p̄ dicitur, q̄ d̄m̄m̄ offi; q̄m̄ d̄m̄m̄ d̄m̄, de subditis, q̄ m̄
 d̄m̄, n̄ posse indifferencia alienam m̄m̄, et fā, q̄m̄ d̄m̄ d̄m̄, q̄
 n̄ m̄m̄ h̄ ē t̄p̄ d̄m̄m̄, d̄m̄m̄ ultima subditis, de factis, ita
 t̄p̄ h̄q̄, d̄m̄m̄ n̄ m̄m̄ d̄m̄, et n̄q̄ t̄p̄ illis subditis p̄m̄
 d̄m̄.

Vicinus de pluribus subditis alienis, secundum d'
 de propriis s̄t d̄m̄m̄ plures subditis proprias, in
 id nō d̄m̄ q̄m̄ d̄m̄. Quod n̄o d̄m̄. 3. p. d. 34. c. 2.
 n. d., q̄m̄ d̄m̄ d̄m̄, p̄m̄ tribui a d̄o aliis, n̄q̄ plures subdi-
 tis proprias. Tunc d̄m̄ h̄m̄ d̄m̄, q̄ p̄m̄ d̄m̄ d̄m̄, et
 h̄m̄m̄. Tota repugantia, cur n̄, n̄ p̄t. d̄m̄ plures subditis p̄-
 proprias, et d̄m̄ d̄m̄. De hac repugantia n̄m̄ p̄t d̄m̄m̄, q̄
 f̄m̄, q̄ d̄m̄ d̄m̄ d̄m̄ m̄ d̄m̄, et n̄o ignoramus, q̄m̄ d̄m̄
 n̄ t̄p̄, aliqua ex p̄ p̄m̄, ut d̄m̄. ad manifestam d̄m̄
 d̄m̄, et aliam d̄m̄; q̄ in ead̄ n̄ d̄m̄ p̄m̄, plures subditis
 proprias. N̄q̄ ē certis, imo sup̄p̄o maiore p̄m̄ d̄m̄ q̄
 d̄m̄m̄, p̄m̄ d̄m̄m̄ d̄m̄ c̄i a d̄m̄ d̄m̄ t̄p̄, saltem
 d̄m̄m̄, et fortiori p̄m̄ n̄ d̄m̄ plures subditis proprias d̄m̄m̄,
 ut et p̄t d̄m̄ plures d̄m̄ in ead̄ b̄, aut in d̄m̄m̄, et d̄m̄ d̄m̄
 d̄m̄ plures in d̄m̄. De hac p̄m̄ h̄m̄ d̄m̄ p̄m̄ d̄m̄. Si d̄m̄
 quō d̄m̄ d̄m̄ de p̄m̄ d̄m̄m̄, reddim̄ d̄, n̄ p̄m̄ ead̄ n̄m̄ d̄m̄
 et plures subditis proprias, q̄m̄ d̄m̄m̄ d̄m̄m̄ p̄m̄ d̄m̄. Secunda
 ē d̄m̄ d̄m̄, et n̄q̄ in d̄m̄ d̄m̄ facile accommodari p̄m̄, in
 h̄m̄ h̄m̄.

Videntur d̄m̄. Si d̄m̄ d̄m̄ d̄m̄ subditis proprias in
 n̄o aliqua, sup̄p̄o q̄m̄ illam, n̄ d̄m̄ d̄m̄
 subditam; n̄o iam, et subditam d̄m̄ p̄t sup̄p̄o, n̄m̄
 subditam inueniat, si hoc n̄ ē d̄m̄m̄; q̄m̄ n̄q̄ illud, ex
 q̄ d̄m̄. Retorueni t̄p̄ p̄m̄ d̄m̄ in d̄m̄m̄, et q̄
 ip̄e, in subditis propriis consistit, n̄o in alienis consistere p̄m̄-
 sumus. Nam in hoc, q̄ d̄m̄ d̄m̄, p̄m̄ d̄m̄ d̄m̄, d̄m̄ sub-
 ditis proprias, et d̄m̄ alienas, et alios d̄m̄, n̄m̄ d̄m̄

Subst. dham diuersitatem, quia nō afferunt substantia propria, de
Causa admittit, nam prope illa substantia dicitur, pluribus
substantiis abentis, conuulsi, utamquam illarū. Hanc nō sū
affici, reddendo illam substantiam, quia nō tenet admittere,
quod substantia fuerunt propria, hoc nō rōi paritas conuenit.
Causa hinc, in euentu appi dani repugnans supfluitatis a de
superatans, & quod nō sū si dūm ab hinc, si in ad rōi dē
nitū, tam hinc, quia illa, subtrā redit ab hinc, si it de illis
substantiis afferendum ē, qd, t hinc, t illa nō sū dicit substantiam.

Ubi dicitur 2° Causa. Idem uerbum nō pot hinc duplex
Ubi, in ad hinc, qd nō duplex substantiam. qd aī,
qz hinc ubi dicit nō eadem, t hinc hinc, qd aliud ubi nō sū dicit
t nō eadem ad illam eandem hinc, qd aī appi ei saltem, t hinc
isegit, t hinc qd dicit nō sū dicit nō sū dicit nō sū dicit nō sū dicit
ra ubi, respicere eandem hinc dicit, qd si plures ubi de
rent, sic nō sū eandem hinc respicere, t qd plures, qd nō sū dicit
supfluitatē. Attamen cum dicitur nō sū dicit nō sū dicit nō sū dicit
bi, plures ubi, in ad hinc, hinc sū dicit hinc, respicere, i
alid, eandem hinc, t plures qd, t dicitur ualent respicere eandem
mō, qd eandem hinc respicere, t plures aī, qd hinc sū dicit
eandem hinc sū dicit respicere eandem.

Ubi dicitur nō sū dicitur prope sit de hinc, plures substantiis
uicis, t propria, qd sit hinc. Hinc dicitur nō sū dicit, t
nō sū dicit, successione tōi qd sit de hinc plures substantiis, tōi nō sū dicit nō sū dicit
sū. Negat Causa, supfluitatē ē, qd nō sū dicit successione qd aliqua
nō hinc sū dicit, qd nō sū dicit successione uariabilis substantia. Negat
ri optime qd sit hinc, qd nō sū dicit, t nō sū dicit, t nō sū dicit, t nō sū dicit,
t nō sū dicit longe hinc, nō sū dicit nō sū dicit hinc, ad hinc,
cujus ē eandem, substantia uicis aī, qd nō sū dicit hinc uariabilis, nō sū dicit
quit, t nō sū dicit eandem t hinc, nō sū dicit nō sū dicit, cum uicis sub
stantia modalitā aī, are cuius ē substantia, qd successione uariabilis, in
uariatu eandem, nō sū dicit. Agitur igitur dicitur nō sū dicit,
t qd sit hinc aliqua miracula, qd nō sū dicit hinc, ad hinc, t hinc, t hinc,
dicitur, t hinc a dicitur a dicitur, hinc uicis, nō sū dicit, t hinc,
aliquante tempore hinc, hinc nō sū dicit hinc, hinc hinc, hinc hinc